

BAJTÁRSI

HIVEN!

LEVEL

VITÉZÜL!

III.évi 15.levél.

8 oldal

Graz,1950.IX.15.

CSENDŐR BAJTÁRSÁK!

Édes magyar Hazánk bolsevista megszállás alatt sinylődik. Árva né -
pünet kegyetlenül sanyargatják, üldözik és pusztítják, mert kereszt -
tény és magyar akar maradni. A vörös terror nem csak hazánkban tombol,
hanem megsemmisítéssel fenyegeti a világot.

Nyugat nagy népei már ráeszméltek a veszély nagyságára és tervszerű
védekezés folyik minden vonalon a halálos veszedelemmel szemben.

A védekezés és felszabadítás munkájából csendőrségünknek is ki kell
vennie részét.

E szent cél érdekében, mint legidősebb csendőrtiszt, kezembe vettem
a vezetést és irányítást.

Meg fogom valósítani, hogy a m.kir. csendőrség fegyelmezetten és egy-
ségesen a csendőrségi utasítások és honvédségi szabályok szellemében
készen álljon a rá váró feladatok megoldására és végzésére.

Szétszórtságunkban a nyilvántartás és összeköttetés létesítése, mint
első teendő, folyamatban van. További lépéseink megtételét a helyzet
alakulása fogja előírni.

A magyar harcosok bajtársi közösségével teljes egyetértésben és össz-
hangban működünk.

Testületünket európai hírűvé megbízhatósága, fegyelmezettsége, pár-
tatlansága és nagyszerű felkészültsége tette. E nemes eszményiségeket
jövőben sem nélkülözhetjük, hanem azokat fokozottabb mértékben kell ki-
fejlesztelnünk, hogy drága magyar népünk igazi védői, a törvényeknek,
rendnek, békének és nyugalomnak, biztonságának megbízható őrei lehessünk.

Testületünkben nincs helye a személyeskedésnek, békétlenségnek és
viszálykodásnak. Nincs helye a pártoskodásnak és politizálásnak, mert
pártokon és politikai nézeteken felül álló, az egész magyarságnak ér-
dekeit képviselő, közbiztonsági szerv voltunk, vagyunk és leszünk.

Hiven, becsülettel és vitézül teljesítve kötelességünket, nyugodt
biztonsággal tekintünk jövőnk alakulása elé.

Sok ezer hősi halált halt és vértanuvá vált bajtársunk hősi emléke
előtt mély tisztelettel áldozunk. Emlékük szolgáljon példaképül nehéz
munkánk végzésénél.

A börtönökben és hadifogságban sinylődő bajtársaink felé hő fohá -
szukat küldjük, hogy szabaduljanak meg rabságukból.

Testületünk minden tagjának és hozzátartozójának meleg bajtársi üd-
vözetemet küldöm!

Folkusházy Lajos s.k.
ny. altábornagy

LESZ-E HARMADIK VILÁGHÁBORU?

Az USA gőzerővel készülődik - A koreai háboru tanulságai és hatásai - Európa védelme sürgőssé vált. - Ujabb vörös támadás van készülőben - A magyarság sorsa egy új háboru esetén.

A koreai helyzet még mindig tisztázatlan. Még mindig lehetséges minden: az is, hogy az amerikai front megszilárdul, de az is, hogy ki kell üríteni a most már nagyon összezsugorodott hidfőt. Ez utóbbinak azonban ma már sokkal kisebb a valószínűsége, mint még legutóbbi Levelünk megjelenésekor volt. Azóta ugyanis az amerikaiak meglehetősen nagy erősitéseket vontak oda, főleg, ami a tüzérségi és páncélos erőket illeti. Gyalogságban azonban még mindig van, ha már nem is olyan óriási, különbség az Északiak javára.

E pillanatban az egész front nem hosszabb, mint 170 km. Mag a hidfő, amit az amerikaiak tartanak mintegy 10.000 négyzetkm. az amerikai, pontosabban a Nemzetek Szövetségének hadereje a következő egységekből áll: 4 amerikai hadosztály /az 1. lovas, a 2. a 24. és a 25. gyalogos/ a 3. tengerész brigád és 2 angol zászlóalj, mint egy egész brigád előre küldött része, 5 dél-koreai hadosztály /az 1., 3., 6., 8. és a "Söul" elnevezésű/, továbbá az 5. USA légi flotta, amely Okinawáról, Japánból és Dél-Koreai bázisokról operál, végül a 7. USA tengeri flotta. Az egyesült haderőknek rendelkezésre áll kb. 500 páncélos, köztük komoly számban az új, 54 tonnás, 9 cm. ágyúval felszerelt Pershing-típus is. Jelenleg tehát kb. 20 km.-re esik egy hadosztály. Ez a haderő a további szállításokkal fokozatosan növekedni fog. Az angol brigád hátralévő részén felül Kanada /15.000/, Törökország /4.500/ és egyéb államok küldöttek, vagy küldenek csapatokat, amelyek már részben úton vannak. Ezzel szemben az Északiak haderejét 15 hadosztályra becsülik, amelyeknek harcértéke részben erősen alászállt. --- Látható, hogy az egyesült haderők 10-11 hadosztályával szemben még mindig jelentős plusz áll fenn a vörös támadóknál, legalábbis a divíziók száma tekintetében. Hogy nagában az állományi létszámban is megvan-e ez a különbség, az nem olyan biztos, legalábbis nem lehet jelentős. U.i. a vörösök 10-12 ezer emberrel állítják ki hadosztályaikat, míg az amerikaiaknál ez mindig 15-16 ezer főre rug. Tüzérségben szintén nem lehet túlságosan nagy differencia, mert az amerikaiak 500 páncélosa és állandóan növelt nehéz tüzérsége legalábbis akkora, kell hogy legyen, mint az északiaké. Ezzel szemben légi és tengeri erőkben majdnem 100 %-os fölényben vannak az amerikaiak. --- Önkéntelenül is felnyílik tehát a kérdés, hogy van az, hogy csak a legnagyobb nehézségek árán tudják vonalaikat tartani és hogy a helyzet néha senki konszolidálódott? Vagy a katona-anyagban rejlő különbség az oka ennek, mert valóban elsőrendű egységek harcolnak már Koreában. I z, hogy a vörösök harcmodora nem felel meg a humánus háboruviseléshez szokott amerikaiaknak, ez azonban nem lehet teljes magyarázat. Nézetünk szerint az egyik az, hogy az északiak a partizánok és a csapattestek átszivárogtatása révén igen komoly egyesült erőket kötnek le, ill. helyeznek passzivitásba. A másik, hogy az USA-vezetés mindig közismert volt arról, hogy rendkívül kinélt emberei életét és a vörös gyilkosokkal szemben ezt fokozottabb mértékben teszi, ami a kockázatosabb bevetésektől visszatartja őket, ill. komolyabb veszély esetén inkább visszavonulásra készíti őket, mintsem a biztos halált jelentő fogságbaesést kockáztatná meg. További ok: a dél-koreaiak nem szívesen harcolnak régi korrupt kormányukért, de az a fanatizmus, amivel az északiak harcolnak egész biztosan hiányzik belőlük. De a legfontosabb ok szerintünk az, hogy az északiaknak van egy 2-4 hadosztálynyi operatív tartalékjuk, amellyel folytonosan változtathatják a súlypontot és ott támadhatnak, ahol az pillanatnyilag legalkalmasabb és emellett leválthatják a túlfáradt egységeiket. Ez a beavatkozó tartalék az egyesült haderőnél mindezekig teljesen hiányzik! Ugy hogy komoly javulást csak akkorra remélhetünk,

ánikor már a beígért 4-5 hadosztály negérkezik. --- Sokkal érdekesebbek azonban maguknál a harctéri eseménye nél is azok a tanulságok, amelyeket a koreai háboru magával hozott. Az első és legmeglepőbb e tekintetben: a légi erők alárendelt jelentősége. Az USA hadvezetés már régtől fogva egyszólván kizárólag a légi erőkre építette terveit. Most kiderült, hogy a légi fegyvernem --bármily fontos is!-- csupán támogató, de nem önálló jelentőségu. Most azután egy másik véglet alakult ki, amely szerint csak is a földi csapatok dönthetik el --minden eddigi háboru örök tanulsága szerint-- a harcok kimenetelét. Véleményünk az, hogy itt egy újabb optikai csalódással állnak szemben! Koreában azért nem lehetett döntő a légi erő, mert - nincs mit lebombáznia. Németország ellen azért volt annyira döntő, mert a német ipart megbénította és ezzel a háboru alapvető eszközétől fosztotta meg a német hadviselést. De Korea Oroszországtól kapja a felszerelést, ahol az USA-gépek nem tevékenykedhetnek. Így azután a Szovjet ma azt a szerepet tölti be, mint a II. Világháboruban az USA: sértetlenül, nyugodtan termelhet és elláthatja szövetségését! Egy újabb világháboruban azonban megint csak döntő jelentősége lesz a légi fegyvernemnek és a földi csapatok --bármennyire feltétlenül szükségesek is-- jelentősége megint csökken. Annyira azonban nem csökkenhet, hogy egyáltalán ne volna rájuk szükség. Ennek felismerése vezetett ahhoz a nem várt fordulathoz, hogy egyrészt Nyugat-Európa felszerelését lázas ütemben forszirozzák és hogy komolyabb USA-erőket küldenek Ny-Németországba, másrészt, hogy magát Németországot is bevonják a védelmi hálózatba. Mikor ezeket a sorokat írjuk, e tekintetben döntő tárgyalások folynak éppen a hármás külügyminiszteri értekezleten. --- Mindenesetre a koreai háboru --bármennyire sajnálatos is különben-- igen üdvös hatással volt Amerika felébredése tekintetében. Enélkül talán még tovább húzódtott volna a katonai tétlenség periódusa, ami azután egy komoly, európai támadás esetén katasztrofális következménye kel járt volna. Ma már belátják az USA vezető körei, hogy csak alapos és sürgős felkészültség mellett menthetik meg Európa és a saját szabadságukat. Még ugyan "a tartós béke megmentéséről" beszélnek, azonban ma már előttük is nyilvánvaló, hogy erről a Szovjettel szemben nem lehet szó. Máris bent vagyunk a harmadik világháboruban, mert a koreai háborut annak első felvonásaként kell tekintenünk. Maga Churchill is azt mondta legutóbb, hogy egy erős katonai készütség 2-3 évre talán megmenti a békét. Ezért nem marad más hátra az USA számára, mint gőzerővel átállítani termelését háborus produkcióra és elkészülni arra, hogy 1-2 éven belül kirobban az egész világot elborító újabb háboru. Annál is inkább, mert nem vitás, hogy Kína a tavasz beálltával, vagyis hamarosan támadni fog valahol, mert az orosz gazda ezt nyilván megköveteli. Akkor pedig nincs habozás: vagy előveszik az atombombát, vagy belepusztulnak az ázsiai mocsárba. Mert Korea csak egy kis folt a hatalmas Kinához képest, s itt is szörnyen dög a nyugati hadi gépezet.

Hazánk felszabadulása szempontjából örvendetes, hogy ezek az események kirobbantak, mert így remélhetjük, hogy 1-2 éven belül megtisztul Európa a vörös bolsevizmustól. De ugyanakkor óriási szenvedésekre és pusztításokra kell elkészülnünk. A magyar nép, amely szinte egyöntetűen szembenáll a bolsevizmussal megint kényszerítve lesz arra, hogy egy vesztett ügyért harcoljon. A Daily Telegraph legutóbb azt jelentette, hogy 16 hadosztály áll Magyarországon a jugo határ közelében, s ezek közül 8 orosz /ezek közül 4 páncélos és egy légi szállítású/. Ebből is láthatjuk, hogy szerencsétlen Hazánk megint harctérre válik. Ezért kell nekünk, szabad földön élő magyaroknak most minden viszályt, elválasztó személyeskedést félretenni és mindent elkövetni, hogy a menekült magyarság egysége megeremtődjék. Aki na nem így cselekszik, az árulója Hazájának és irtózatos szenvedésekre néző fajtajának. An tudjuk, hogy a jó Isten veünk van és tudjuk, hogy az Ő segítségével ezt a katasztrofát is átéli a magyarság, sőt abból erkölcsi és reális értékekben is megerősödve fog kikérülni!

JULI NÉNI KERESKEDIK

Hát, bizony, a kereskedéshez is érteni kell. Aki nem ért hozzá, könnyen megjárja vele. Így esett szegyenbe Juli néni is, János bácsi életépárja. Egyszer ugyanis vásárolt valakitől - hogy kitől, azt maga se tudta -- néhány holnit, Kendőt, pántlikát, meg más effélet. Új holnik voltak ezek, mind, de éppen ezért gyanusak. Csak Juli néni, aki sose kereskedett még életében, nem talált ebben semmit. Megvette és igen boldog volt vele, mert hamarosan el tudta adogatni, még hozzá egy kis nyereséggel. Ahogy azt a kereskedők is szokták. Amde egyszer baj lett a dologból. Jöttek a kakastollasok, elvitték Juli nénit és a törvény elé állították. Az meg le is ültette szegény öreget vagy három hétre, mert hát a holni lopott holni volt.

János bácsi annál az uraságnál szolgált, hol én is, így azután Juli néni bejött a konyhába, amikor kiszabadult. Persze, a szakácsnő megkérdezte tőle:

- Hol volt, Juli néni, de régen nem láttam?!

- Csak ott e - felelte Juli néni szegyenlősen.

- Hun ott?

- Ej, iszen tudod, hogy a tekintetes biró ur hivatott. Erre már én is kíváncsi lettem, s megkérdeztem Juli nénit:

- Hát hogy is volt csak, Juli néni?

- Hát, tudod, fiam, - kezdte készségesen mesélni - vártak ám ott engem nagyon. Mind összegyűltek az urak, úgy vártak! A közepén ült egy nagyságos ur, s mindig valami papirokból kérdezgetett. De olyan kíváncsiak voltak ám, hogy mindent meg kellett mondani, a nevet, a születésén évit, helyit, apán, anyán nevit, mindent az égvilágon. Egyszer oszt feláll ám velem szembe egy olyan semniformájú urienber, én soha az életemben nem láttam, de tett az velem olyan csufságot, hallod-e, hogy azt le nem nosza rólam senki! Erre fölállt a hátam mögött egy másik, sovány, fiatalka, uriforma ember, s kezdett volna mentegetni, szegény feje, de nem is hallgattak rá a nagyságos urak. Csak kérdik tőlem egyre, hogy nért vetten még azt a holnit attól a szegény csavargóembertől? Nem tudok én semmit - feleltem - én egy szegény asszony vagyok, sose voltam én ilyen dologba! - De nézze, nana - mondta a semniforma urienber, aki az ügyész volt -, magának kellett tudni, hogy az lopott jószág volt!

Juli néni szemét elfutotta a könny, mire ehhez a passzushoz ért. Olyan ártatlan volt, olyan nitsen tudó, egész belényilallt a szíven, úgy megsajnáltam szegényt. Részvétellel kérdeztem tőle:

- No, és maga mit felelt erre?

Juli néni most kihuzta magát és büszke öntudattal válaszolta:

- Azt, hogy tudta a nehésség!

/-s -l/

EGY KIS SZELLEMI TORNA

Egy anya három hónapos, angolkóros, torzszülött kisgyermekét úgy ölte meg, hogy egy fazékba, a tűzhegyre tette és ott addig főzte, míg az teljesen szétmállott. Közben a napá háromszor is járt a háznál, de nem engedte be, hanem kérdésére, hogy mit főz, mindannyiszor azt válaszolta: "Csontra hust!". A maradványt a konyhakertben hantolta el. /Az eset valóban megtörtént! / Kérdés: Milyen büncselekményt követett el az anya, ki a nyomonozás alkalmával egyébként mindent tagadott. Melyek azok a tényálladási elemek, amelyeket a nyomonozásnál meg kell állapítani, hogy a cselekmény minősíthető legyen? Milyen adatok gyűjtésére kell a nyomonozásnál kiterjeszkedni? Hova kell a feljelentést megtenni? - VARJUK MINEL TOBB BAJTÁRSUNK HOZZÁSZÓLÁSÁT!!!

"TESTÜLETÜNKBENNINCS HELYE A SZEMÉLYESKEDÉSNEK"

Legmagasabb rangú csendőrtiszt-bajtársunknak első oldalunkon közölt felhívása a csendőrség kint élő tagjaihoz jól eső örömmel töltötte el szívünket. Legelső sorban azért, mert az erre egyedül hivatott személyiség kezébe vette azt a zászlót, amit valamennyien mindig követtünk, de amelynek lobogását mindeközéig nem láthattuk. Boldog büszkeséggel olvassuk e sorokból, hogy a menekült csendőrök végre apjukra találtak, vezetőre leltek, aki hivatott és alkalmas arra, hogy szétszórtságunk súlyos benső gátlásaitól megszabadítson és egységes táborban összefoglaljon bennünket.

A gráci Magyar Csendőr Közösség és a Bajtársi-Levél szerkesztősége különösen örül ennek a megnyilatkozásnak, mert annak minden sora, mindgondolata és szándéka a mi általunk következetesen hirdetett elveket tükrözi vissza. Nem is lehetne ez másként, mert igazi csendőrök csak egyféleképpen gondolkozhatnak, érezhetnek és - cselekedhetnek! Mi csak a jól végzett munka megelégedettségével mutatunk rá arra, hogy a "szétszórtságunkban a nyilvántartás és összeköttetés" létesítésében a harnadik esztendője végezzük uttoró munkánkat, még hozzá nem csak a pinek, hanem a szívek összeköttetésének megteremtésében is, első sorban Bajtársi Levelünk által! Azt is mindig természetesen találtuk, hogy a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségével teljes egyetértésben és összhangban működünk, mint honvédségi testvér-szervezetünkkel, jövő, hazai feladatainknál a ránk eső hivatásbeli szerepünknél tökéletesebb ellátásával. A legnagyobb megnyugvást mégis az a tiszta magyar lélekből fakadó megállapítás jelentette számunkra, amelyben legmagasabb rangú tisztünk nyíltan leszögezte, hogy "testületünkben nincs helye a személyeskedésnek, békétlenségnek és viszálykodásnak, a pártoskodásnak és politizálásnak"! Ez az, amit B-L-ünk első sorától kezdve hirdettünk, aminek elvétől soha el nem tántorodtunk, s amit - cselekedtünk is! Tisztán állunk saját lelkiismeretünk és a magyar csendőrség egyetemes ítélőszéke előtt e tekintetben is: mi soha személyeskedő támadást le nem irtunk, soha semmi viszályt nem kezdeményeztünk, nem pártoskodtunk és nem politizáltunk, hanem azt tettük, amit minden igazi csendőrnek tennie kell: igyekeztünk szolgálni, segíteni, erőt adni, a csüggedőket bátorítani.

A Felhívás minden sora haza talált nálunk és így szinte feleslegesnek is tűnik, ha tiszta szívünkből ezt válaszoljuk a Felhívásra: Mi mindannyian készen vagyunk, hogy a m.kir. csendőrség, s ezen keresztül szenvedő Hazánk ügyét, ha kell életünk árán is, hiven, becsülettel, vitte tovább szolgáljuk...!

MIT ETTÉL, FÖLD, HOGY EGYRE SZOMJAZÓL?
HOGY ANNYI KÖNNYET, S ANNYI VÉRT ISZOL?

Petőfi Sándor

Szent István ünnepe Grácban

A gráci magyarság ugyszólván teljes számmal részt vett az idei István napi ünnepeken, amelyeket a keresztény felekezetek Istentiszteleteik révén, a Cristiana Hungarica pedig egy jól sikerült ünnepély által tett emlékezetessé. Délután a Maria-Trosti templomba bucsuzarándoklat indult, amelyen mintegy kétszázötven magyar vett részt. Az idei ünnepek nagy látogatottsága mutatta, hogy száműzetésünkben is élnek bennünk azok az ideálok, amelyekért éltünk és továbbra is élni akarunk!

PUSZTÁN

Sohasem volt könnyű a szegényember élete, de azért sohasem volt olyan nehéz, mint most, odahaza, amikor a gazdag is szegény. Sőt, ami ennél is rosszabb - rab!

Ez a kis történet a régi világból szól vissza hozzánk, abból a világból, amit amnyiszor szidtunk, s amit most de szívesen vállalnánk!

Egyszer, egy szabadságon idején, meglátogattam testvéreménemet, aki egy dunántúli pusztán lakott. Messze minden községtől, egy hatalmas nagybirtok ölén szunnyadt a puszta. Lakói sokszor évszámra nem kerültek be a legközelebbi faluba, nagukban éltek és naguknak, a szegénységükkel.

Egyszer befordul a konyhába egy béresasszony.

- Édes lelkem - fordul nénémhez - mondja csak log, mennyi pénz is ez, amit a narkomban tartok. Idekinn van a nénedi szilváseber, szeretnék egy kis szilvát venni a gyerekeknek, ha futná belőle!

Ezzel letesz asztalra egy huszfillérest, két kétfillérest, egy ötvenfillérest és újra két kétfillérest.

Rábánultan. Ez nem ismeri a pénzt!

- Honnan vette ezt a pénzt? Amikor kapta, nem számolta meg? - kérden tőle.

- Van egy kis cserépbögre az almárium tetjén. Röstellkedett Rabóczkiné -, oda rakogatjuk a kis pénzeket, ha akad olykor fölösleges. En bizony, nem számolom meg soha. Minek?

Összeszámoltam neki a pénzt, s már ment is ki, hogy megvegye a gyerekeknek a szilvát. Figyeltem az ablakból. Hiába tudta most már, mennyi pénze van, csak úgy a tenyerén odanyújtotta az embernek, s vele együtt a lélek ősi bizodalnát is, hogy az nem csapja be. Őt csak az érdekelte, hogy szilvát kapjon érte a gyerekeinek. A kereskedő kicsipegetett a tenyeréről, amennyit akart, s ezzel a vásár létrejött. Akkortáiban még így bonnyolódott le az áruforgalom.

Később megint visszajött Rabóczki néni, nem azért, hogy ellenőriztesse velünk a vásárlását, hanem, hogy egy-két szót váltson, ha már egyszer kinezdült a tűzhelye mellől.

Megkérdezten tőle:

- Hát az hogy lehet, Rabóczki néni, hogy nem ismeri a pénzt?

- Ismerem én, tiszthelyettes ur - mondja akadozva -, ismertem én valankor... De aztán annyiféle volt, meg azután ... el is szokik tőle az emberfia...

- Hát nikor a boltba megy vásárolni?

De a kérdés ostoba volt. A pusztán nincs bolt, a legközelebbi falu meg hét kilométerre esik. De vásárolni oda se jár el Rabóczki néni, azon egyszerű oknál fogva, mert eszébe sen jut, hogy valmit vásároljon. Sőt, petróleumot, mint a többi cseléd is, az uraságtól kapott, másra meg nem igen van szükség... Emellett - niből is vásárolt volna? Az ember készpénz-fizetése egy egész esztendőre 24 pengő volt, hát bizony ez nem okozott nagy gondot, hogy mit vásároljanak belőle...

Megkérdezten tőle még:

- De olvasni tud, Rabóczki néni?

- Hát már rég nem próbáltam... - szabódott. - Az iskolában igen jó olvasó voltam, de hát azóta ... elszokik attól a szegényember...

Ahogy most visszagondolok erre a jelenetre, önkéntelenül is meghökkenek. A k k o r ezt szörnyiségnek, ázsiai elmaradottságnak tartottam. Es valami keserű iz futott a számba: szabad így elni embercnek, akik le kell, hogy szokjanak az olvasástól és a pénz megismeréséről...? Ma is fellázadnak az érzéseim, ha erre gondolok, de... Vajjon, boldogabban élnek-e a mai, olvasni, traktorozni tudó, pusztai kolchosz-emberek? Bizonyára nem! S a régiek vissza-visszaszájtanak azokra a "szép" időkre, amikor még nem tudtak írni-olvasni, de meghagyták bennük a lelket.

HOGYAN IS VOLT AZ RÉGEN?

/Folytatás./

Ha azonban az első nyomozás alkalmával a b n cselekményt minden igyekezet mellett sem lehet kideríteni, a nyomozást abbahagyni azután sem szabad és mind szolgálatban, mind szol álaton kívül is az örs minden tagjának mindent meg kell tennie, hogy a kiderítetlenül maradt b n cselekmény kideríttessék. Az eredménytelenség miatt elcsüggedni nem szabad, ellenkezően, az eredménytelenségnek a csendőr tetterejét kell fokoznia.

Ott, hol a kiderítetlen bűncselekmények számaránya feltűnően sok, a hiba mindig a nyomozókban rejlik.

A csendőr ne elégedjék meg a gyanusított beismerésével, hanem igyekezzék a beismerést bizonyítékokkal is alátámasztani.

Eltekintve attól, hogy a bizonyítékok feltárása a gyanusítottat a legtöbb esetben amúgy is beismerésre bírja, a kellő bizonyítékok fennforgása mindig elegendő ahhoz, hogy a gyanusított ellen -tagadása ellenére is- vád emeltessék. A gyanusított pusztá beismerése bizonyítékok hiányában legtöbbször értéktelen, mert azt bármikor visszavonhatja és akkor ellene az eljárást meg kell szüntetni.

A bizonyítás során a csendőrnek elsősorban tárgyi bizonyítékok /b n jelek/ beszerzésére kell törekednie, mert ezek legtöbbször kétségbe nem vonható bizonyító erővel bírnak. A tárgyi bizonyítékok beszerzése mellett azonban nem szabad elhanyagolni mindazoknak a körülményeknek a megállapítását sem, amelyek észszerű következtetés alapján a gyanusított bűnössége mellett bizonyítanak, mert az ilyen körülmények feltárása és ügyes csoportosítása a tárgyi bizonyítékok bizonyító erejét növeli vagy kiegészítheti. Tárgyi bizonyítékok hiányában, csupán a bizonyító körülmények összetalálkozása alapján azonban a bíróság a gyanusított bűnösségét, annak tagadásával szemben, csak a legritkább esetben állapíthatja meg, mert mindig számolnia kell azzal, hogy az ilyen körülmények összetalálkozásában a véletlennek sokszor igen nagy szerepe van.

Ha a gyanusított a cselekményt beismeri, a főszólyt a beismerésnek azokra a részleteire kell helyezni, amelyekről a gyanusítottnak tudomása nem lehetne, ha a bűncselekményt nem ő követte volna el. Az ilyen részletek a gyanusított beismerésének a későbbi eljárás során való visszavonását megnehezítik.

Ha annak gyanuja merül fel, hogy a gyanusítottak, vagy a tanúk összebeszéltek, a kikérdezést a történeteknek olyan jelentéktelenebb részleteire is ki kell terjeszteni, amelyeknek az illetők emlékezetében okvetlenül meg kellett maradniok, de amelyeknek megbeszélése figyelmüket rendszerint el szokta kerülni.

Ha a gyanusított tagad, de bűnösségére alapos gyanu van, a bizonyítékok beszerzését legelőször nak megállapításával kell kezdeni, hogy a gyanusított a bűncselekmény elkövetése idejében hol tartózkodott. /Alibi/

Bizonyítékul csakis olya adatok szolgálhatnak, melyekből a gyanusított bűnössége perrendszerűen, tehát kétséget kizáró módon megállapítható. A csendőr egyéni véleménye, vagy következtetése nem bizonyíték.

A nyomozó csendőr célja a való tények felderítése, ezt pedig csakis teljes pártatlansággal érheti el. Egyedüli feladatának tehát azt tekintse, hogy hogy a való tényállást minden oldalról, ennél fogva a gyanusított védelme érdekében is, az igazsághoz hiven felderítse.

Ez uton köszönjük és nyugtázzuk az Ön által küldött.....hozzájárulást.

VALAHOVA AMERIKÁBA

Látod, virágok nyílnak most is köröttünk
 És csókot hint ránk a Nap, s mosolyog az Ég...
 Amit egykor álmainkban szóttunk,
 Csak ködben uszó délibáb ma még.

De lehet, hogy felleg száll egünkre,
 Nem tudjuk, utunk hova visz, soha.
 Ha csillagunk egy percre is letűne,
 Vagy mást csókolna sorsunk mosolya.

Hidd el, kedves, bármily mostoha is az Élet,
 A szeretet azt is elüzi még,
 Mert a szívemnek minden dobbanása,
 A lelkem vágya, mindig csak a Tiéd...

J.J. Salzburg

CIMÜNK VALTOZATLAN: Graz, Geidorfgürtel 49. Ide kérünk minden póstát és penzküldeményt!

BAJTÁRSÁK! OLVASÓINK! A B-L kénytelen továbbra is 8 oldalon és havonta csupán egyszer megjelenni! Nincs pénzünk a sűrűbb és a nagyobb terjedelmű megjelenésre, bár mondanivalónk volna elég. Sajnálatos, hogy éppen most, ezekben a sulyos időkben, amikor különösen kellene hallatni szavunkat, olvasóink egy részének közönye megakadályoz ebben bennünket. Ezért újból kérjük olvasóinkat, gondoljanak a B-L-re és küldjék be pontosan hozzájárulásukat! Különösen tengerentúli olvasóinkat kérjük erre, akik jobb kereseti viszonyok közt élnek és inkább tudják nélkülözni azt az egy-két dollárt, mint a közismerten rossz viszonyok közt élő európaiak. Gondoljanak arra, hogy a B-L valamennyiünk közös szava és hogy ők maguk némuinak el, ha a B-L elhallgat!

AMERIKAI, AUSZTRÁLIAI KIVANDORLÁS előtt állók ne induljanak neki a nagy utnak anélkül, hogy meg ne vásárolnák előbb ANGOL-MAGYAR és MAGYAR-ANGOL szótárunkat, mert anélkül olyanok lesznek odakint, mint a madár szárnya nélkül! Mindenki részére nélkülözhetetlen, mert nem csak szavakat /5 - 5.000 törzsszót!/ tartalmaz, hanem a helyes kiejtést, hangsúlyt és rövid nyelvtani összefoglalót is, vagyis, hogy hogyan kell a szavakat használni! Ár: 18 - 18 Schilling kötetenként. A pénz előzetes beküldése esetén portómentesen, utánvétel esetén a portó felszámításával azonnal elküldjük! Megrendelhető szerkesztőségünkben, az alábbi címen.

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T - SAJÁT SOKSZOROSÍTÁS! - ADRESSE:
CIMÜNK: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49. AUSTRIA

Abs: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49. Ung. Bar. Austria

D R U C K S A C H E !

An Herrn/Frau

Dr. Rektor Belső

Salzburg.

Mozzer Str. 35.

bei Karl Gaus

